

N FAGLIG EU DEBAT

UDGIVET AF FAGLIGT UDVALG I FOLKEBEVÆGELSEN MOD EU

NR. 1 • MARTS 2024

OK24 GIVER EKKO AF EU-LOVE

Vreden over stram økonomisk ramme for de offentlig ansattes overenskomst bør rettes mod EU's neoliberale politik. Det mener næstformand i LFS, Jan Hoby, der anbefaler et nej til OK24.

Af Rune Eltard-Sørensen, journalist.

■ Forslaget til en ny toårig overenskomst mellem de offentlige ansatte og deres arbejdsgivere i Danske Regioner, Kommunerne og Staten er ikke det papir værd, som det er skrevet på. Den økonomiske ramme på 8,8 procent er simpelthen for lille. Inflatio-

nen spiser lønstigningerne, og "velfærdens helte" efterlades med en lang næse.

Sådan lyder kritikken fra sygeplejersker, pædagogmedhjælpere og portører, som er stået frem i medierne. Dertil kommer Jernbanearbejdernes Landsklub og Landsforeningen af Socialpædagoger (LFS), som ligeledes afviser OK24-aftalen. Alle anbefaler de at stemme nej, når den skal til afstemning blandt medlemmerne i de berørte fagforeninger.

Næstformand i LFS, Jan Hoby, peger samtidig på, at det skuffende resultat i høj grad skyldes Regeringens omstridte budgetlov. En lov, der er indført, for at Danmark lever op til kravene i EU's Finanspagt.

Selvskadende virksomhed

– OK24 er den ultimative konsekvens af budgetloven. Regeringen dikterer stramme økonomiske rammer, fordi man ønsker at leve op til EU's Finanspagt til punkt og prikke. Konsekvensen er, at man undergraver den kommunale og regionale velfærd, siger Jan Hoby til Faglig EU Debat.

Han kritiserer blandt andet OK24-aftalen for, at de foreslåede lønstigninger er for små (6,5 procent) og ikke kommer i kroner og ører, hvilket betyder, at de lavestlønne-

Foto: Søren Andersen

Kommunernes Landsforenings topmøde d. 21. marts i Aalborg vil blive mødt med protest over resultatet ved OK24.

de får mindst. En skævhed, der skyldes ideologi, ifølge Jan Hoby.

– Budgetloven og Finanspagten er udtryk for nyliberal tænkning, som skal tilfredsstille konkurrencestaten. Vi skal arbejde længere og på skæve tidspunkter. At toppen i fagbevægelsen bakker op, er udtryk for selvskadende virksomhed, mener næstformanden.

Af samme grund mobiliseres der til protest imod OK24 med overskriften "nødråb fra kommunerne" ved Kommunernes Landsforenings topmøde d. 21. marts i Aalborg.

FOA: En betonmur

Forbundsformand i FOA, Mona Striib, har været med til

at forhandle overenskomsten på det kommunale område på plads på vegne af social- og sundhedsassistenter, pædagogmedhjælpere m.fl.

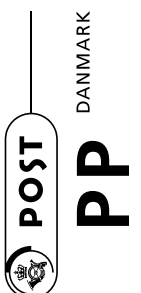
Hun betegner overfor Faglig EU Debat budgetloven, som en "betonmur, som vi ikke kan komme udenom".

Alligevel er hun tilfreds med resultatet af OK24.

– Jeg deler kritikken af budgetloven. Men jeg glæder mig over, at vi har sikret os ret til genforhandling i 2025, hvor vi vil kunne indhente et muligt efterslæb på lønnen, siger Mona Striib.

FAKTA

■ Budgetloven – der implementerer EU's finanspagt i dansk lovgivning – indeholder en grænse for underskuddet på den strukturelle saldo (-1 pct. af BNP) og et styringsystem med 4-årige udgiftslofter for stat, kommuner og regioner. Den samlede udgifts- og finanspolitik i Danmark tilrettelægges løbende inden for rammerne af budgetloven, EU's Stabilitets- og Vækstpagt og den mellemfristede planlægning i 2030-planen. Det oplyser Finansministeriet i en mail til Faglig EU Debat.

Folkebevægelsen mod EU
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

LÆS OGSÅ

Status på EU-mindsteløn

Af Ole Nors Nielsen

Læs side 2

God løn og vilkår fastholder varme hænder

Af Claus Westergreen

Læs side 3

Har S og SF glemt den sociale protokol?

Af Susanna Dyre-Greensite

Læs side 4

MERE EU: EN VIDTLØFTIG EUROPAPOLITISK AFTALE

Af Niels Erikson, medl. af Folkebevægelsen mod EU's landsledelse og forretningsudvalg

■ Det store flertal af partier i Folketinget indgik den 15. december 2023 en Europapolitisk aftale. En aftale, der skal definere den fremtidige strategi for dansk EU-politik. Den mest afgørende pointe i aftalen er et massivt fokus på det sikkerhedspolitiske aspekt, og EU's fremtidige rolle i den forbindelse.

Partierne understreger, at sikkerhedspolitik i dag ikke længere kun handler om krudt og kugler, det handler også om mange andre ting. Derfor understreger de, at sektorpolitikken mere bredt skal inddrages i de sikkerhedspolitiske overvejelser. Det handler bl.a. om digital omstilling, sunde

offentlige finanser, infrastruktur, grøn omstilling og meget andet.

Traktatfidus

De deltagende partier i aftalen lægger op til, at der skal være langt flere flertalsafgørelser i EU i fremtiden. Det ikke mindst på det sikkerhedspolitiske område. Det betyder, at EU klart vil bevæge sig i en mere føderalistisk retning.

Den øgede EU-integration skal dog ske, ifølge aftalen, indenfor Lissabontraktatens rammer. Det betyder, at man skal gøre brug af passerellebestemmelserne*) og af konstruktive undladelser i Lissabontraktaten.

Fidusen ved at lade EU-integrationen blive inden for Lissabontraktatens ramme er, at så undgår flertallet i det danske folketing en EU-traktatafstemning. Formodentlig er mange af de andre EU-landes regeringer meget enige i det ønske.

Jo, mere EU – men med forbehold

Det er tankevækkende, at et flertal af de danske partier på den ene side ønsker at skrue op for EU-integrationen. Men samtidig ønsker de at fastholde, og i virkeligheden også forstærke, styringen af den proces på nationalstatsniveauet. Det betyder i praksis på regeringsniveau. Ved at lade EU-integrationen ske via brug af passerellebestemmelserne

og konstruktive undtagelser (besluttet på rådsniveau), så er det regeringscheferne, der styrer. Ligeledes så vil finansieringen af de nye initiativer ofte ske uden om det generelle EU-budget. Det betyder igen, at det er Rådet, der har en fast hånd om pengesækken.

Konsekvensen af dette er, at EU-kommissionen sidder svækket tilbage, og EU-parlamentet er kørt godt ud på et sidespor.

*) Pasarellebestemmelserne

■ En ny bestemmelse i Lissabontraktaten kaldet Passerelle gør, at EU-landene kan ændre et område fra at kræve enstemmige beslutninger til kun at kræve flertalsafgørelser uden at landene skal vedtage en ny traktat.

MIGRANTARBEJDERE I DANMARK: BILLIG ARBEJDSKRAFT ER DYRT KØBT

Af Martin Minka

■ Ny rapport fra Aalborg Universitet ser nærmere på migrantarbejderes vilkår i bygge- og anlægsbranchen i Danmark.

Anledningen er, at der er sket en fordobling i antallet af migrantarbejdere siden 2013 på det danske arbejdsmarked.

Mere end 310.000 fuldtidsbeskæftigede migrantarbejdere er nu en del af det danske arbejdsmarked. Stigningen er særlig stor i bygge- og anlægsbranchen. Her er der på ti år sket en stigning fra 8.782 til 25.014 fuldtidsbeskæftigede.

De fleste kommer fra de nyeste EU-lande, der blev en del af østudvidelsen i 2004. De tre største grupper er fra Polen med 11.585 personer, Rumænien med 4.024 personer og Litauen med 2.741 personer. Selvom den største del af migrantarbejdere er fra EU-lande, så er der også stigning i antallet fra såkaldt 3. verdenslande uden for EU. Denne gruppe udgøres af i alt 5.848 personer.

Flere timer og farligere arbejde

Metodisk baserer rapporten sig på blandt andet registerundersøgelser fra CPR-registeret, interviews med 84 migrantarbejdere fra 13 forskellige lande, primært Øst og Sydeuropa, interviews med 37 faglige informanter såsom arbejdsmiljøkonsulenter, repræsentanter fra arbejdsgivere og fagforeningsansatte.

Rapporten viser, at migrantarbejdere har flere timer

Foto: Pixabay

end danske kolleger, et dårligere arbejdsmiljø og mange arbejdsskader. Af årsager peger de interviewede migrantarbejdere på det høje arbejdstempo og arbejdsgivernes pres.

Fleere af de interviewede ser en markant forskel i presset på danskere, der ikke presses lige så hårdt og har flere pauser.

At en del af forklaringen også findes i den usikkerhed, migrantarbejderne lever under, går også igen. Ofte er de afhængige af arbejdsgiveren, der stiller bolig til rådighed. Samtidig gør sprogbarrieren, at man ikke har samme muligheder for at sige fra eller forhandle vilkår og arbejdstid. Et tredje aspekt er, at migrantarbejdere ofte sender penge hjem til deres familie, hvilket gør familien endnu mere afhængige af deres slægtninges arbejde i Danmark.

Det høje arbejdstempo sammenlagt med dårligere sikkerhedsrådgivning og hjælpemidler giver også forklaring på, at antallet af arbejdsulykker blandt migrantarbejderne er højere. En høj

grad af arbejdsskader bliver dog ikke anmeldt, så der er formentlig mørketal, der viser endnu flere uacceptable forhold og ulykker.

Bedre redskaber til fagbevægelsen

At danske arbejdere, gennem faglig kamp, ikke finder sig i alt, gør, at arbejdsgivere søger andre græsange og bruger migrantarbejdere. De er ligeglade med hudfarve eller sprog, de vil blot have den billigste og mindst krævende arbejdskraft.

Derfor må fagbevægelsen have bedre muligheder i deres kamp for bedre løn og arbejdsvilkår for migrantarbejdere. Der peges på, at Arbejdstilsynet skal være stærkere, og fagforeninger skal have bedre mulighed for at undersøge forholdene på byggepladserne. Der peges også på, at arbejdsgiverne skal være meget mere ansvarlige i forhold til at skabe et godt arbejdsmiljø.

Hele rapporten kan læses på Aalborg Universitets hjemmeside.

STATUS PÅ EU-MINDSTELØN

Af Ole Nors Nielsen, næstformand, 3F Aalborg

■ I oktober 2022 vedtog EU-parlamentet og kommissionen, at der skal indføres lovbestemt mindsteløn i alle medlemsstaterne, uanset om der i forvejen findes et godt system til regulering af arbejdsmarkedet, som vi har haft i mere end 120 år, altså den danske arbejdsmarkedsmodel, og uanset at det strider mod Lissabontraktatens artikel 153, stk. 5.

Derfor har vi (Danmark) kun én mulighed for at få vedtagelsen omstødt, og det er ved at rejse sag ved EU-domstolen. Heldigvis kom det med i regeringsgrundlaget, at Danmark skulle rejse annullationssøgsmål mod EU for at få direktivet erklæret traktatstridigt.

Søgsmålet blev rejst den 18. januar 2023.

For nuværende forberedes retssagen som en hvilken anden retssag, hvor anklager og

anklagede bygger sagen op til den endelige retshandling.

Vi ved ikke, hvornår sagen bliver berammet til fremførelse i EU-domstolen, men vi ved, at en sag ved EU-domstolen tager i gennemsnit 16 måneder.

Jeg tror ikke, at sagen bliver afgjort før valget til EU-parlamentet den 9. juni 2024.

Dommen skulle jo nødvendigvis bruges eller misbruges i valgkampen til at stille spørgsmål om EU's indblanding i national lovgivning.

Uanset om vi har fået dommen eller ej, skal nationalstaterne, også Danmark, senest to år efter vedtagelsen, det vil sige senest i oktober måned i år, indføre en lovbestemt mindsteløn. Noget værre rod, men sådan er EU's udemokratiske beslutninger.

Selv om alle (≠ de radikale) partier stadig er imod, at EU blander sig i Danmarks løn- og arbejdsforhold, kan man frygte, at en mindsteløn vil være fint til at underbetale arbejdere fra 3. lande endnu mere og gøre det endnu mere "legalt".

Det er status på kampen mod EU's indblanding i den danske arbejdsmarkedsmodel.

GOD LØN OG VILKÅR FASTHOLDER VARME HÆNDER

Af Claus Westergreen, formand for 3F BJMF

■ Nu er de offentlige overenskomstforhandlinger i gang.

Jeg bliver så træt og trist af at høre, at de offentlige ansatte er en byrde for samfundet og ”hvis bare deres arbejde blev privatiseret, så kunne der tjenes penge, og arbejdet ville blive effektiviseret”.

De, der siger det, har tydeligvis ikke forstået, hvordan det danske system fungerer. I Danmark betaler vi en forholdsvis høj skat, og det gør vi, fordi vi vil have ordentlige børneinstitutioner og skoler, hjælp til folk der har det dårligt, gratis hospital og lægehjælp, vi vil have ordentlige veje at køre på, renholdte gader, biblioteker og så videre.

Er løn en udgift?

De mennesker, der arbejder inden for det offentlige, skal have ordentlige løn- og arbejdsforhold. Dette er selvfølgelig en udgift. Men de

arbejder for de penge, de tjener.

Og efter min bedste overbevisning er den offentlige sektor ikke blot en udgift. Faktisk genererer mange af de offentlige områder også en indtægt. For eksempel betyder en renholdt by, at turister vælger at komme her, en væsentlig del af det private arbejdskraft kan være fleksible og møde på arbejde, da de kan få passet deres børn i daginstitutionerne, og vores vigtigste råstof, veluddannede unge, er såmænd også fremkommet ved hjælp af det offentlige.

Hvis deres arbejdsområder blev privatiseret, så skal vi selvfølgelig ikke betale så meget i skat, men vi skal stadig betale for at få de omtalte ydelser. Vi ville så skulle betale for, at børnene går i skole, for at blive behandlet på hospitalet og låne bøger osv.

Når offentlige arbejdspladser bliver privatiseret, så sker der ofte det at, arbejdsforholdene bliver forringet, og der bliver færre ansatte til at løse opgaverne.

Jagten på profit

Dette sker selvfølgelig for, at

de private investorer kan tjene penge, hvilket er logisk, hvorfor skulle de ellers investere i disse arbejdsopgaver. De, der vil tjene penge, er sjældent filantroper.

Danmark har solgt vores olieforekomster, privatiseret vores energi og vandforsyning, der er oprettet private hospitaler, en del af ældreplejen er udliciteret osv. Jeg ved godt, at der kan være enkelte gode eksempler på, at det er blevet effektiviseret, men mange steder har privatiseringen bare betydet færre ansatte og højere arbejdstempo med

nedslidning til følge, så den private aktør kan tjene flere penge.

Og når de ansatte så er nedslidte, ja – så skal skatteborgerne igen betale for genoptræning og behandling.

Effektiv plagiat

Desværre har vi gennem de seneste mange år set en tendens til, at man ”plagierer” de private firmaers tankegang og tror, at man gennem besparelser og nedskæringer kan effektivisere arbejdsgangen inden for det offentlige. Men man kan ikke trøste flere børn, holde gaderne mere rene, helbrede flere syge eller servicere flere borgere med stadig færre hænder.

Jeg mener, at vi skal arbejde for, at den offentlige sektor bliver tildelt det, der skal til for atter at blive det, den var ment som: en del af sikkerhedssystemet i et velfærdssamfund.

Derfor håber jeg, at de igangværende overenskomstforhandlinger tildeler både bedre løn, men også bedre arbejdsforhold, så vi kan fastholde de varme hænder og kolde fødder, der er tilbage og så forlange, at der kommer flere til.

Foto: Søren Andersen

OK24: PLASTER PÅ ET BRÆKKET BEN

Af Martin Minka, medl. af Folkebevægelsen mod EU-komiteen i Randers og kulturformidler

■ Den 17. februar endte overenskomstforhandlingerne på det offentlige område. En aftale blev præsenteret og på vanlig vis udråbt som en stor sejr for lønmodtagerne.

Men kradses der lidt i overfladen, er der flere punkter, der ikke blot viser et lunken resultat, men også er bekymrende for fremtidens overenskomstforhandlinger.

For netop begrebet overenskomstforhandlinger synes ikke at være særlig reelt at bruge denne gang. For har man ikke blot klappet hælene i og ac-

cepteret Nicolai Wammens dekret, trepartsaftalen fra sidste år? Og hvordan kan man i det hele taget tale om reelle forhandlinger, når Den Danske Model ikke fungerer på det offentlige område?

Løn og inflation

Resultatet af aftalen er, ligesom det blev på det statslige område, en økonomisk ramme på 8,8 pct. over to år. Men man skal dog ikke foranlediges til at tro, at man opnår en lønstigning på 8,8 pct. En del af midlerne fra rammen afsættes nemlig til en række arbejdsgruppetiltag, der skal se på diverse løngarantier, da de hidtil eksisterende er opsagt.

Helt konkret bliver real-lønssstigningerne på hhv. 4,0 pct. pr. 1. april 2024, pr. 1. oktober 2025 0,24 pct. og pr. 1. november 2025 0,2 pct. Altså

en generel lønstigning på i alt 4,44 pct., som hverken dækker inflationstabet eller sikrer reallønnen frem mod 2026.

Selvom inflationen er faldende, har den stadig givet et massivt reallønsfald de senere år. Man kan blot nævne tiden omkring oktober 2022, hvor inflationen herhjemme nåede 10,1 pct. Den højeste inflation siden 1982. Samtidig vil denne procentvise lønstigning selvfølgelig tilgodese de højestlønnede og ikke udligne de store lønforskelle.

Plaster på såret

Altså har man accepteret, at reallønnen ikke sikres, men derimod blot smidt et plaster på såret.

Normalvis burde man til overenskomstforhandlinger kæmpe for forbedringer, så en større del af samfundskagen

tildeles dem, der tjener vigtige samfundsmæssige funktioner. Det offentlige sikrer blandt andet, at det private arbejdsmarked har de bedste vilkår for deres medarbejdere via uddannelse, børnehaver, vuggestuer, sygehuse, osv.

Defensiv fagbevægelse

I stedet for at kæmpe for, at morgendagen skal være bedre for lønmodtagerne, kæmpes der nu for at lappe en smule huller. Det er altså en konstant defensiv position, fagbevægelsen ser sig nødsaget til at indtage. Men hvordan skal man bruge den danske model som middel, når ens arbejdsgiver er det til enhver tid siddende politiske flertal? Her løber man konstant panden mod en mur.

Derfor kommer vi heller ikke udenom, at når vi taler om overenskomster på det offent-

lige område, så taler vi også om den politiske dimension af de faglige forhandlinger. Med den nye aftale har regeringen vist, at den på ingen måde ønsker at investere sig ud af de enorme udfordringer, vi som samfund står overfor i forhold til vores velfærd. Man ønsker ikke at sikre en positiv udvikling og rekruttering til de såkaldte velfærdsfag. Man ønsker ikke at gøre op med 55 års uligeløn i det offentlige.

Man kan også stille sig selv det åbne spørgsmål, om rammen for en tiltrængt investering i vores skoler, sygehuse, daginstitutioner og plejecentre ikke allerede var fastlagt i 2012, da man tiltrådte EU's finanspagt og dermed indførte Budgetloven, der lægger den offentlige sektor i en stram spændetrøje.

HAR S OG SF GLEMT DEN SOCIALE PROTOKOL?

■ *“Socialdemokratiet vil indføre en social protokol i EU, som sikrer, at det indre markeds fri bevægelighed ikke har forrang over retten til ordentlige løn- og arbejdsvilkår efter den nationale standard. En sådan social protokol vil være et værn om arbejdstagerrettighederne.”*

Sådan stod der i Socialdemokratiets valgprogram ved sidste EU-valg. Nu skulle det endelig være slut med, at EU's fire markedsfriheder skulle trumfe arbejdstagerrettigheder. Den danske model skulle beskyttes over for EU's snævre økonomiske interesser.

Socialdemokratiet står nu i spidsen for en helt ny dansk Europapolitik. Men hvad blev der egentlig af løfterne om en social protokol?

Langt, sejt træk for social protokol

Det er ikke helt ligetil at få indført en social protokol i EU. Det kræver en ændring af

selve EU's traktatgrundlag. Når EU's grundlovs-lignende traktatgrundlag skal laves om, kræver det enighed blandt samtlige medlemslande. Sådanne forhandlinger kan indebære svære kompromiser. Det var begrundelsen, Socialdemokratiet gav ved sidste traktatforhandling for, at de ikke bakkede op om en social protokol dengang.

Fagbevægelsen har ellers presset på for en social protokol i EU i årtier. Det ville dæmme op for nogle af de negative konsekvenser ved EU-medlemskab, lyder det. Ifølge Socialdemokratiets seneste valgplatform bakker partiet nu også helhjertet op om at arbejde for en social protokol.

Overset detalje i den nye Europapolitik

Derfor kan det undre, at der i Danmarks spritnye Europapolitiske aftale, som Socialdemokratiet har stået i spidsen

Af Susanna Dyre-Greensite, formand for Folkebevægelsen mod EU

for, står *“Vi ser ikke aktuelt behov for traktatændringer”*. Hvis der er skal indføres en social protokol, er der jo netop brug for en traktatændring.

Der kan være mange grunde til, at Danmark ikke ønsker en traktatændring nu og her. For eksempel taler store, toneangivende lande som Tysk-

land om at bruge en traktatændring til at afskaffe veto-retten på forsvarspolitikken. Det er jo noget, som ja-partierne så sent som ved folkeafstemningen om forsvarsforbeholdet i 2022 lovede, ikke ville ske. At åbne for nye traktatforhandlinger nu ville derfor være risikabelt.

Det er dog sikkert som amen i kirken, at EU's traktatgrundlag bliver lavet om før eller siden. Der er ovenikøbet mange lande, der presser på for at det sker snarligt med henblik på forberedelse af Ukraines medlemskab af EU. Derfor er det en interessant, om end noget overset detalje, at Danmarks nye Europapolitiske aftale slet ikke forholder sig til, hvordan Danmark vil stille sig i spørgsmålet om en social protokol, når traktaten skal genforhandles.

Er Socialdemokratiet – atter en gang – ved at løbe fra sit løfte om at indføre en social protokol?

Opsigtsvækkende støtte fra SF

Bag Danmarks nye Europapolitiske aftale står Regeringen, Socialistisk Folkeparti (SF), Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet. Det er opsigtsvækkende, at også SF støtter en aftale, der slet ikke nævner en social protokol.

SF har nemlig allerede offentliggjort sin valgplatform for valget i 2024. Heri står der, at SF vil arbejde for *“at vi får en social protokol, der skal sikre faglige, kollektive og sociale rettigheder”*.

Valgplatformen blev udgivet efter SF's landsmøde i april 2023. I december samme år underskrev SF en Europapolitiske aftale, som springer ideen om en social protokol helt over.

Er partierne allerede ved at løbe fra deres valgløfter?

NYT FRA REDAKTIONEN: VÆR MED TIL AT UDBREDE FAGLIG EU DEBAT

Af Kim W. Bilfeldt, ansvarlig for Fagligt Udvalg

■ Du står nu med det nyeste nummer af Faglig EU Debat fra Folkebevægelsen mod EU.

Der er sket ændringer på området siden sidst. Post-direktivet og det såkaldte fri valg er slået igennem, så udgiften til at sende bladet ud er nu næsten fordoblet. Samtidig har EU-Nævnet beskåret støtten til os.

Faglig EU-Debat vil fortsat blive delt ud gratis, men hvis vi vil have den journalistiske kvalitet, som vi synes er vigtig, må vi sikre, at alle penge-

ne ikke går op i porto. Derfor vil vi desværre ikke være i stand til at sende avisen ud med post i samme omfang som før.

Vi ønsker fortsat, at bladet skal være det nødvendige indspark i debatten om EU's rolle og indgriben i det danske arbejdsmarked, konsekvent, kvalificeret og kritisk.

Du kan fremover få avisen på mail eller gå ned og hente den i din fagforening. Du kan også hente hele bladet eller læse artiklerne på Folkebevægelsen mod EU's hjemmeside.

Ønsker du bladet på mail, så send din mailadresse til kimw@folkebevaegelsen.dk

Det næste nummer af Faglig EU Debat kommer 1. maj. Det tredje nummer af bladet kom-

mer til efteråret, hvor vi afholder en konference sammen med bl.a. Byggefagene i København med temaet *“arbejds-kriminalitet”*. Der vil også være offentlige møder om samme emne andre steder i landet.

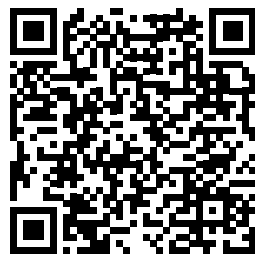
Har du et fagligt emne, du synes, vi skal sætte fokus på, så send en mail til mig på kimw@folkebevaegelsen.dk

KOM MED I FOLKEBEVÆGELSEN MOD EU

Scan QR-koden og bliv medlem af Folkebevægelsen mod EU

LÆS OM FOLKEBEVÆGELSEN MOD EU'S FAGLIGE UDVALG

Scan QR-koden og læs mere om Fagligt Udvalg i Folkebevægelsen mod EU

FAGLIG EU-DEBAT

Udgives af Fagligt Udvalg i Folkebevægelsen mod EU, Lyngbyvej 42, 2100 København Ø
Telefon 35 36 37 40. E-mail: fb@folkebevaegelsen.dk

Redaktionsudvalg: Rune Eltard (ansv.h.), Kim W. Bilfeldt og Lars Østergaard. Ansvarshavende jydsk redaktion: Tommy Christensen.

Layout: Karen Hedegaard. Tryk: Kailow Graphic

ISSN: 2245-1897

Eftertryk med kildeangivelse ses gerne.

